ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

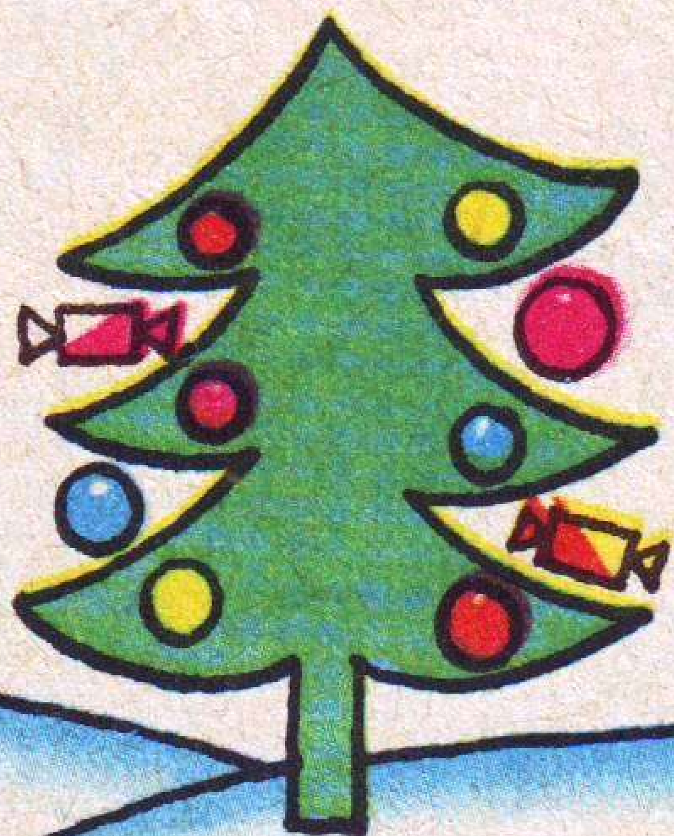
ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

1

СІЧЕНЬ
1986

1 СІЧНЯ — НОВОРІЧНЕ СВЯТО

Всі ставаймо
До ялинки
Колом дружним
Та широким!
Заспіваймо пісню
Дзвінко:
«З новим щастям!
З Новим роком!»

Новорічний сюрприз

1

— Калинко, малята запросили нас в дитсадок на ялинку.

— А який ми їм новорічний сюрприз зробимо?

4

— Завжди приємно гарне діло зробити.

5

— Треба
з нашою доброю
Бабусею-Ягою
порадитись.

2

— Ідіть, любі,
спокійнісінько
в дитсадок.
Я щось
придумаю.

3

— Ось вам,
дітки,
сюрприз —
ваші улюблені
герої.

Намалював Валерій ГОРБАЧОВ

Цього місяця ми відзначаємо вісімдесятиліття відомої радянської письменниці Агнії Львівни Барто. Її веселі й повчальні поезії знають і люблять малята в багатьох країнах світу. Вірші про іграшки Агнія Львівна написала для найменшеньких.

Переклад з російської
Наталі ЗАБІЛИ

М'ЯЧИК

Наша Таня гірко плаче:
Закотився в річку м'ячик!
Ти, Тетяночко, не плач,
Не потоне в річці м'яч!

КОНЯЧКА

Я люблю конячку сиву.
Причешу їй гарно гриву,
Гребінцем пригладжу хвостик
І поїду верхи в гості!

Малюнки Лариси ПУХАНОВОЇ

КОЗЕНЯТКО

Козенятко є у мене,
Я сама його пасу.
Козенятко в сад зелений
Завтра вранці віднесу.
Заблука воно в саду —
Я в траві його знайду.

ВЕДМЕДИК

Впав ведмедик на підлогу,
Відірвали йому ногу...
Все одно він самий кращий,
Не віддам його нізащо!

БИЧОК

Іде бичок, хитається,
Зітхає на ходу:
— Ой, дощечка кінчається,
Я зараз упаду!

Вірші Степана ЖУПАНИНА

ЩЕДРІВОЧКА

Я несу щедрівочку
У будинки,
Сію-вію житечко
Із торбинки.
Сію-вію зернята-
Зоренята.
Хай добром проміниться
Кожна хата!
Як моя торбиночка
Порожніє,
То навколо радістю
Світ повніє.

КОЛИСКОВА

Ходить вечір
По долині
В синій-синій
Сорочині
І приносить
Сни казкові,
І співає
Колискові.
Настелю
В колиску м'яти,
Стану діток колихати.

Малюнок Людмили ЗАГІРНОЇ

ЩО ВОНО ЗА ГІСТЬ?

Написав Євген ЧАРУШИН

Малюнок Ніни ДЕНИСОВОЇ

Випав перший сніг — і усе навкруги забіліло. Дерева білі, земля біла, і дахи, й ганок, і сходинки біля ганку.

Закортіло дівчинці Катрусі по сніжку погуляти.

Вийшла вона на ганок, щоб сходинками спуститися в сад, аж бачить: на снігу ямки. Це якесь звірятко бродило. І на сходинках сліди, і на ганку сліди, і в саду сліди.

«Цікаво,— подумала Катруся,— хто ж це тут ходив?»

Узяла вона в бабусі котлету, поклала її на ганку й пішла з подружками гратися.

День минув, потім ніч. Настав ранок. Прокинулась Катруся і швиденько на ганок — їй страх як кортіло подивитися, з'їв таємничий гість котлету чи ні. Глянула — а котлета ціла! Де Катруся поклала її, там і лежить. А слідів ще більше. Отже, таємничий гість приходив знову.

Забрала Катруся котлету і замість неї винесла кісточку з борщу.

Вранці знову вибігла на ганок. Дивиться — й кісточки ніхто не чіпав.

«Що ж це за звірятко таке?— думає Катруся.— І кісточок не їсть».

Поклала вона замість кісточки моркву. Вранці вибігла на двір, а моркви нема.

Любі друзі! Поміркуйте гарненько і скажіть: хто ж то приходив до Катрусі в гості?

З російської.

Розповіла Євгенія ХІМЧЕНКО

Коли тато вернувся з далекого плавання і ще з порога простяг Сергійкові клітку з папужкою, хлопчик аж підстрибнув з радощів.

— Мій милий таточку, велике тобі спасибі!— зачаровано прошепотів він.— Я так доглядатиму його! І говорити по-нашому навчу.

— Що ж, навчи,— усміхнувся тато.— Я з радістю погомоню з ним.

Проте особливого хисту до мови папужка не виявив. За три прожитих у Сергійка місяці він спромігся затямити всього двоє слів: «Пр-р-ривіт!» і «Не пус-стуй!» Першого слова його навчив сам Сергійко. А друге він по сто разів на день чув від Сергійкової бабуні. Цим гнівливим вигуком бабуня, як ви вже, мабуть, і самі здогадалися, закликáла Сергійка до порядку.

Сергійко був хлопчик і добрий, і тямущий. А от капості все одно робив. Він, як і тато, мріяв стати мореплавцем. Отож скрізь, де тільки міг, пускав паперові кораблики. Проберется нишком до ванни, наповнить її водою і бовтається, як казала бабуся, «до фіолетового посиніння». Обляпає всі стіни, все дзеркало, всю поличку з маминою косметикою. А на підлозі ціле озеро по собі лишить. Після таких «розваг» бабуня з годину наводила у ванній лад і казала, що такого збиточника й неслуха, як Сергійко, вона зроду-віку не бачила.

Так от, поки не було папужки, Сергійко мало не щодня у ванній бовтався. А з папужкою все обернулося зовсім інакше, бо щойно відкрутить Сергійко крана і в ванну задзюркотить вода — папужка витягне шию, мить прислухається і на повен голос вигукує: «Не пустуй!»

Як він умудрявся ловити Сергійка на гарячому, хтозна. Але те, що у ванній ллється з крана вода, він безпомилково визначав навіть із найдальшої кімнати. Хоч як намагався Сергійко перехитрити папужку, нічогісінько в нього не виходило. Тільки відкрутить крана — папужка зразу подає сигнал бабусі. А та за ганчірку — і до внука на розправу.

Терпів усе те Сергійко, терпів, а потім

ухопив під гарячу руку клітку, вибіг на балкон і випустив папужку на вулицю.
— Годі тобі шпигувати за мною,— сказав він.— Лети собі у свою Австралію.— І попрямував до ванни.
Та щойно Сергійко крутнув крана, як із прочиненої кватирки долинув бадьорий папужчин голос: «Не пустуй! Не пустуй! Не пустуй!»
Сергійко мить постояв, прислухаючись, усміхнувся якимось своїм думкам і впустив завзятого папужку назад до хати.

Намалював Яким ЛЕВИЧ

Любі друзі!
Кожного дня листоноша приносить до редакції велику пошту від читачів „Малятка". В ній листи, малюнки, бандеролі із саморобками, цікаві фотографії. Давайте сьогодні разом почитаємо нові листи.

«На Новий рік я читав біля ялинки віршика і співав пісеньку. Дід Мороз із Снігуркою подарували мені іграшковий трактор та цукерки. Я хотів би, щоб новорічне свято не закінчувалося довго-довго».

Віталик СЕМЕНЮК,
с. Росохач Івано-Франківської обл.

«Малятку! Я виконую всі твої завдання. Для птахів заготував на зиму ягоди горобини й насіння кавуна».

Олег БОЙЧУК,
с. Маркуші Вінницької обл.

«Моя мама працює дояркою. Вона доглядає двадцять корів. Я часто ходжу до мами на ферму й охоче допомагаю їй».

Валя МАТРОСОВА,
с. Городківка Житомирської обл.

«Коли я побачив, як горобчики б'ються з іншими пташками за зернятка, то зробив їм окрему годівничку».

Андрійко КОВІНЯ,
с. Роздільне Львівської обл.

Малюнки Наталі МОГИЛЬНИК

«У мене в акваріумі разом із рибками живе равлик. Щоранку рибок і равлика я годую сухим кормом».

Толя СКРИПНИЧЕНКО,
м. Дніпропетровськ

«Моїй сестричці Катрусі п'ять років. Вона вже вміє читати й пише друкованими літерами. Це я її навчила».

Таня БОВТЕНКО,
м. Київ

«Я мрію бути водієм і працювати на машині «КамАЗ». Хочу стати водієм першого класу, як мій тато».

Володя КОРНІЙЧУК,
с. Кожушки Житомирської обл.

Завжди радий вашим листам. Пишіть. Чекаю. Не забудьте вказати на конверті індекс.

Малятко

252119

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р.
Київ.
Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».

МАЛЫШОК
№ 1 (313) 1986

Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (На украинском языке).
Основан в 1960 г.
Издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 446-58-82, 441-04-75.

Головний редактор
С. О. Єфіменко.

Редакційна колегія:
А. І. Григорук (відповідальний секретар), А. С. Камінчук, Н. Й. Лопухова, К. В. Назаренко, Л. М. Письменна, О. Л. Рябокляч, Л. Я. Сергієнко, Є. А. Таранова, А. К. Тетьора, О. Н. Яблонська.

Художній редактор Я. Д. Левич.
Технічний редактор В. О. Власенко.

Здано до набору 18.10.85.
Підписано до друку 20.11.85.
Формат видання $84 \times 108^1/_{16}$.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл.-вид. арк. 2,67.
Тираж 631600 пр. Зам. 5-339.

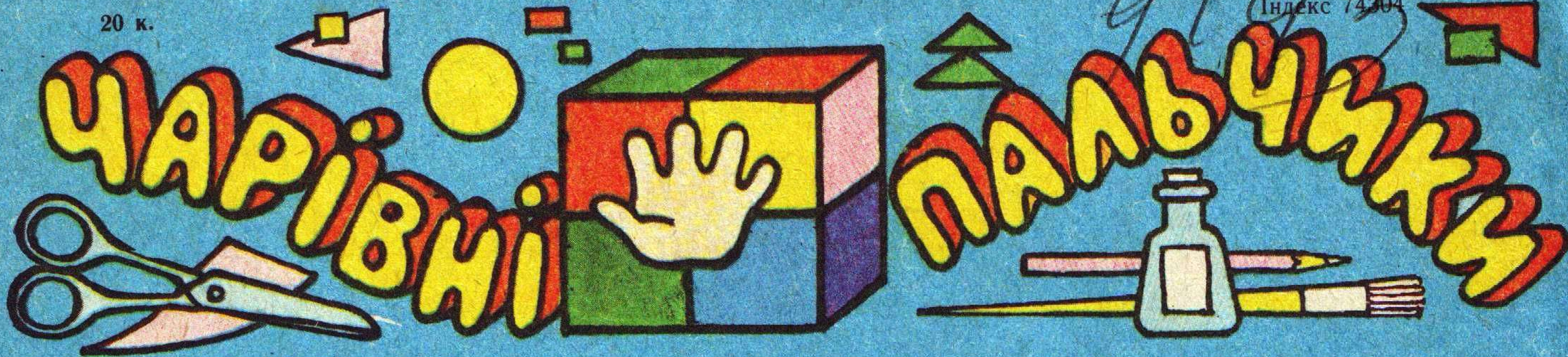
Поліграфкомбінат ордена «Знак Пошани» видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь». 252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат ордена «Знак Почета» издательства ЦК ЛКСМУ «Молодь». 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.

Макет Лариси Пуханової
Малюнок на обкладинці Людмили Загірної.

Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

20 к.
Індекс 74304

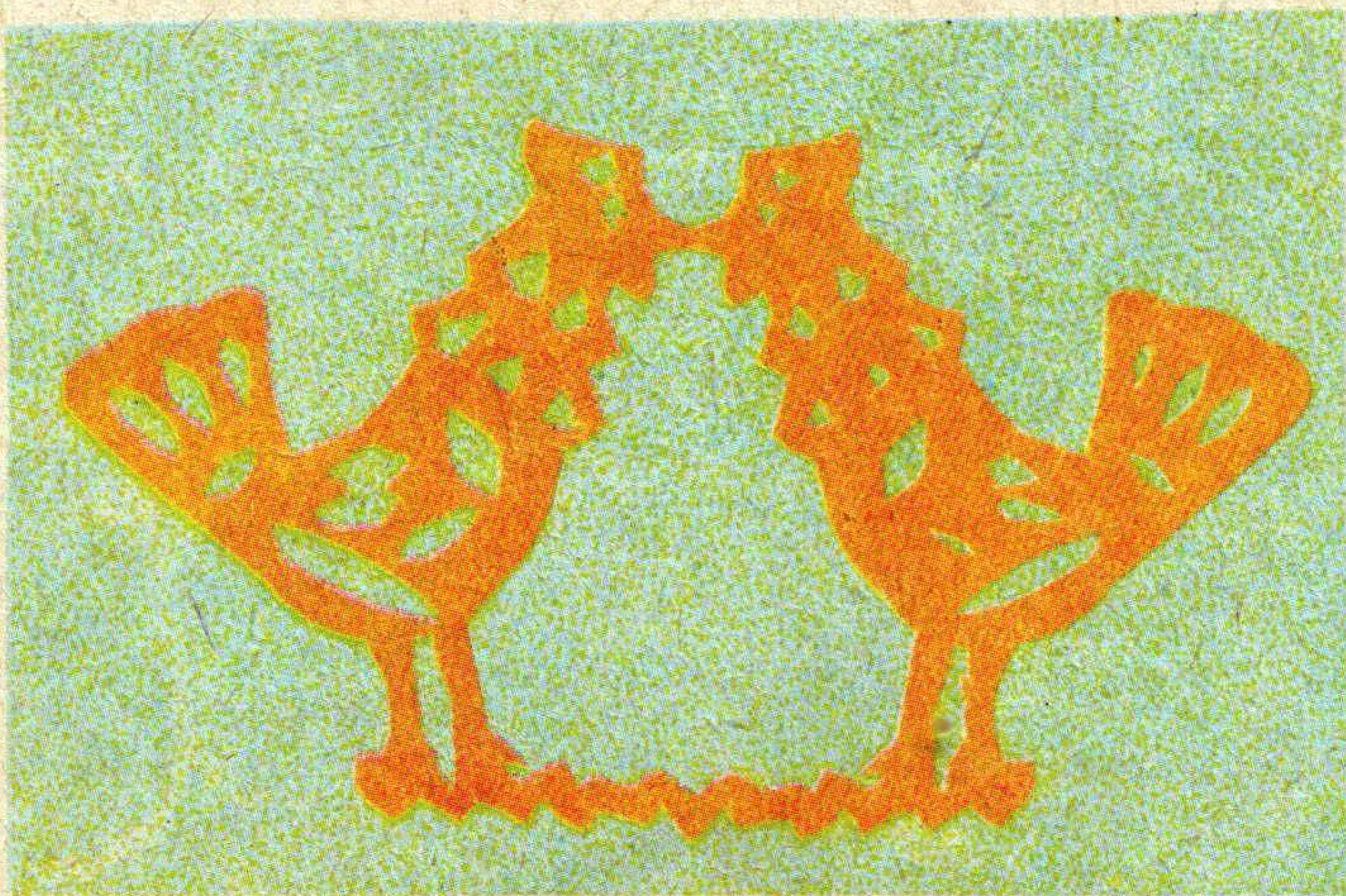

Любі друзі! Гляньте, якого кумедного кролика надіслала на конкурс «Чарівні пальчики» Оленка Чуркіна з Ворошиловграда.
Ніжну ромашку виклеїли вихованці Оршівецького дитбудинку Чернівецької області.

Ажурні витинанки — Наталочки Зінченко із села Великі Білозерки на Запоріжжі та Оленки Баско з Краснопілля Сумської області.

Чекаємо нових ваших робіт.